

سیاست

دیگر اصلی سریال

داشت و کمی شقوق تر بود، اما وقتی در تمرین‌ها پیش رفتیم، احساس کردیم که بهتر است از کلیشه دانشمند عینکی فاصله بگیریم. چرا باید همه دانشمندان عینک داشته باشند؟ (با خنده) البته در طراحی لباس، کمی به این سمت رفتیم. اگر دقت کنید، لباس‌های «سعید کاظمی» کمی رسمی‌تر از بقیه افراد است، چون احساس کردیم اگر این مدلی بشود، هم آن جنبه دانشمند بودن را حفظ کنیم و هم از کلیشه‌ها فاصله می‌گیریم.

از متن فصل ۲ راضی هستید؟ به نظر می‌رسد حجم شوخی‌ها کمتر شده است.

شاید این سلیقه است. من شوخی‌ها را می‌پسندم و احساس می‌کنم در فیلمنامه شوخی‌های خوبی نوشته شده و در کارگردانی و پیشنهادهای بازیگران، چیزهایی اضافه شده است، اما امکان دارد که تراکم شوخی‌ها کمتر شده باشد، به واسطه این که زمان فصل ۲ طولانی‌تر شده و داستان‌های فرعی آن هم بیشتر شده و همچنین این که در فصل یک، شوخی‌ها خیلی متکی به کلام بود و به واسطه سیتکام بودن، دیالوگ زائد کمتر داشت. به زعم بنده حقیر، اندازه‌اش مناسب و دچار افراط و تفریط نشده است.

در «وضعیت زرد ۲» بداهه هم داشتید؟

در فصل یک خیلی کمتر، اما در فصل دو گاهی موقعیت‌های طنزی پیش می‌آمد که بداهه اتفاق می‌افتاد. مخصوصاً سکانس‌هایی که با آقای (مهران) رجبی داشتیم. آقای رجبی ماشالله آن قدر خوش ذوق و خلاق و بداهه‌پردازند که اصلاً ناگزیر باید در جواب ایشان، باید وارد بداهه شویم. در جمع چهار نفره خبرگزاری هم بداهه‌هایی داشتیم که البته خیلی وقت‌ها از قبل با کارگردان و نویسنده هماهنگ می‌کردیم.

ساخت فصل‌های بعدی قطعی است؟

در گروه حتماً به فکرش هستیم. صحبت‌های مفصلی شده و ایده‌های مختلفی هست.

برای شما که کار تلویزیون با این ابعاد انجام ندادید، در شرایطی که اغلب بازیگران دیگر هم شناخته شده نیستند، حضور در این سریال واهمه نداشت؟

البته بعضی دوستان در همین ابعاد هم با تجربه بودند، اما برای من قابل تأمل بود، مخصوصاً فصل یک. همه ما سبقه جدی تئاتر داشتیم و می‌دانستیم این سریال پله‌ای است که از آن خیلی دور نیستیم. جادارداز آقای بامروت‌نژاد و ملکی تهیه‌کنندگان فصل اول و دوم تشکر کنم، بابت

غیرعقلان باشد.

از بازخوردهای سریال در این مدت راضی هستید؟

بعضی مردم در فضای مجازی بازخورد می‌دهند که خیلی خوب و گاهی غیرقابل پیش‌بینی است. خیلی‌ها ابراز می‌کنند که خیلی سال بوده جرئت نمی‌کردند برنامه‌های طنز تلویزیون را نگاه کنند و حالا «وضعیت زرد» را می‌بینند. ندهایی هم آمده که بعضی به‌جا و بعضی سلیقه‌ای است.

چه شد که در فصل دوم، کاراکتر شما کمی از محوریت افتاد؟

به نظر من اتفاق خوبی در فصل دوم افتاد، این بود که از سیتکام به طنز معمولی‌تری که همه‌فهم‌تر و همه‌پسندتر باشد، تغییر کرد. داستان کمی خانوادگی‌تر شد و فضای داستان‌های فرعی بیشتر شد که مخاطب بیشتری بتواند همراه شود و اگر احیاناً فردی بخشی از قصه را از دست داد، از کل ماجرا جان نماند. به عنوان یک مخاطب، به نظر من خیلی مبارک و خوب بود.

در اغلب موارد به نظر می‌رسد «سعید» کاراکتر عاقل ماجرا بین عده‌ای کمتر عاقل است که شاید کمی شبیه سیامک انصاری سریال‌های مهران مدیری باشد. در این باره توضیح می‌دهید؟

تمایل بنده و آقای شهبازی نویسنده و آقای رستگار کارگردان، اتفاقاً این نبود که «سعید» تبدیل شود به تنها عاقل جمع؛ و این که خودش را یک تافته جداافتاده و دانشمندی ببیند که بقیه به گرد پای او نمی‌رسند. البته که به واسطه دانشمند بودن، در موقعیت‌هایی قرار می‌گیرد که ناخواسته این اتفاق می‌افتد، ولی ما سعی کردیم این اتفاق تضعیف شود تا دودستگی ایجاد نشود. در بعضی مسائل هم شاید برعکس است، مثلاً در سکانسی که چند شب پیش پخش شد، «سعید» به خاطر این که هوش اجتماعی بالایی ندارد و بازیگرها را نمی‌شناسد، در حالی که «آرش» همبازی جواد عزتی شده بود، «سعید» نمی‌فهمید جواد عزتی چه جایگاهی دارد! اما به واسطه این که کاراکتر «سعید» بالذات کاراکتر طنزی نیست و طنزهای او در ارتباط با دیگران شکل می‌گیرد، شاید این اتفاق که گفتید، به چشم مخاطب آمده باشد که مد نظر ما هم نبوده است.

از کاراکتر شما به عنوان یک دانشمند هسته‌ای، انتظار داشتیم عینک داشته باشد یا لااقل کت و شلوار بپوشد. در این باره توضیح می‌دهید؟

خودم خیلی گریتم را دوست داشتم و طراحی آقای لطفی و آقای فرح‌مرزی برایم خیلی شیرین بود. «سعید» در ایده‌های اولیه عینکی

میدان دادن به جوانانی که می‌دانند تجربه و پشتوانه‌ای دارند و حالا نیازمند میدان جدیدی‌اند که خودی نشان دهند. کمتر کسی در این فضا دیدیم که چنین ریسکی بکنند. در بهترین حالت اغلب بازیگران را از چهره‌های سرشناس می‌چینند و در کنار آن به عنوان تزیین، از جوان‌ترها استفاده می‌کنند. البته این ریسک بی‌منطق و روی هوا نبود و تک‌تک افراد با دقت انتخاب شدند. نمی‌خواهم تعریف از خود بکنم، اما سوابق بقیه دوستانم در نظر گرفته و رصد شده بود. آن شالله از این تهیه‌کنندگان بیشتر شود. با این حال خود من خصوصاً در روزهای اول دودل بودم.

باز هم پیشنهاد بازی در تلویزیون دارید؟

برای سریال نه، اما برای تله‌فیلم و چند کار نیمه‌بلند پیشنهادهایی آمده است. البته سریال هم هست که هنوز معلوم نیست و در حد یک گپ اولیه است.

فصل اول را بیشتر دوست دارید یا فصل دو؟

حتماً فصل ۲. به نظر من می‌رسد فصل دوازدهم حیثیت مثل قوام داستان، فیلمنامه، کاراکترها، بازی‌ها، کارگردانی، فیلمبرداری و طراحی صحنه و لباس اتفاق روبه‌جلوتری است. البته که من با توجه به سابقه کمی که در عرصه رسانه دارم، احساس می‌کنم آن اتفاق خوبی که بعد از آن با خیال راحت درباره «وضعیت زرد» حرف بزنیم، در فصل ۳ می‌افتد. بالاخره «وضعیت زرد» تلاش و تجربه‌ای است که شاید شبیهش به این شکل اتفاق نیفتاده بود. چه از نظر محتوا، ساختار، تیم سازنده و گرایش به جوان‌ها، معمولاً زمانی برای قوام جدی‌تر لازم دارد.

مریم سعادت:

حوادث

«وضعیت زرد ۲»

درست پیش می‌رود

مریم سعادت بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون که در فصل دوم «وضعیت زرد»، به این مجموعه اضافه شده، در این سریال در نقش خانم «اقبالی» جلوی دوربین رفته است؛ کاراکتری که به واسطه یک اشتباه از سوی «دایی جان» وارد قصه شد و در قسمت‌های اخیر با او ازدواج کرد. «اکرم اقبالی» از جمله نقش‌هایی است که باعث شده «وضعیت زرد ۲» رنگ‌وبوی خانوادگی‌تری نسبت به سری اول این مجموعه بگیرد. در گفتگویی کوتاه با مریم سعادت، درباره این سریال صحبت کردیم که در ادامه می‌خوانید.

باز خوردهای سریال چطور است؟

من خودم سری اول «وضعیت زرد» را ندیده بودم، چون در آن زمان ضبط داشتم و اصلاً تلویزیون نمی‌دیدم. بعد از این که خواستم بازی کنم، خودم را موظف کردم که فصل اول را ببینم تا در همان راستا بازی کنم. خودم سری دوم را پرانگنده دیدم، اما آن‌هایی که دنبال می‌کنند، مثل این که دوست دارند. آن‌هایی که بر خورد داشتم، باز تاب خوبی داشت.

فیلمنامه چه ویژگی‌های مثبتی داشت که باعث شد بپذیرید؟

من از این چالش‌ها خوشم می‌آید که مثلاً داخل هواپیما، من جای دیگری می‌روم و آدم دیگری که به من ربطی ندارد، به دلیل پیشینه خودش و به علت این که خودش این شک را نسبت به خیلی از آدم‌ها دارد من را به عنوان هواپیما رانی گیر دبا این اتفاق، ماجرای آغاز می‌شود و به نظر من شروع خیلی خوبی داشت. هیچ چیز به سریال تریق و زور چپان نشده بود و حوادث خیلی نرم و درست پیش رفت.

نظر خود شما درباره کیفیت کار چیست و چقدر راضی هستید؟

زمانی که کار می‌کردم، راضی بودم که داشتم کار می‌کردم.

برای شما به عنوان یک بازیگر باتجربه، کار با یک گروه کاملاً جوان و دهه‌شصتی چطور بود؟

من اصلاً مشکلی نداشتم و کنار گروه، خیلی لذت بردم. کار کردن با این همه جوان، بیشتر از هر چیزی برای من خوشایند بود.

«وضعیت زرد ۲» به عنوان یک اثر طنز، به نظر شما به اندازه کافی بامزه هست؟

در این روزگار هنر می‌خواهد که کسی طنز بسازد که همه از خنده غش کنند. اگر کسی ساخت، من اسمم را عوض می‌کنم و اسمی می‌گذارم که شما دوست دارید!

قرار است در فصل ۳ سریال هم باشید؟

من اصلاً خبر ندارم. اگر به من گفتند و شرایط جور شد، بسم‌الله. اگر این‌طور نشد، هم برای خودم و هم برای پروژه متأسف می‌شوم.

نکته‌ای هست که بخواهید بگویید؟

مدت زمانی که در این پروژه کار کردم، به در کنار این همه آدم‌های خوش‌فکر جوان و همچنین آدم‌های فروتن، خصوصاً آقای مهران رجبی من بسیار بسیار خوش گذشت. واقعاً ایشان در صدر آدم‌هایی بودند که بسیار محترم و متواضع بودند.